

Stede, saa snart han paa ny gaar i Arbejde, er ikke saa klart, som det i hvert Fald kunde være, thi der staar jo nemlig: „sit tidligere Arbejde“, hvorved kunde underforstaas: i sin fulde (o: tidligere) Udstrækning. Jeg tror derfor, at der er Grund til at forsøge, om der kan findes en tydeligere og klarere Form for, hvornaar Retten til Dagpenge indtræder, og hvornaar den ophører. Jeg maa derimod tilstaa, at jeg ikke forstaar, at der kan være Grund til de Indvendinger, som der baade fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds og fra det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) bleve gjorte mod § 4, naar de gik ud fra, at Paragraffen bestemte, hvad der nu af Arbejderforsikringsraadet, som der er blevet sagt, egenmægtigt er indført som Regel, at Dagpengene blive ved at løbe, indtil Raadet har fastsat Invaliditets-Erstatningen. Jeg synes nemlig, at Paragraffen er meget tydelig, naar der staar: „for saa vidt Betingelserne for samme“ — nemlig Dagpengene — „efter § 3 ere til Stede“. Jeg har i hvert Fald læst § 4 saaledes, at saa snart Betingelserne efter § 3 ikke længer ere til Stede for at have Ret til Dagpengene, det vil sige, naar vedkommende er kommen i Arbejde paa ny, saa har han ikke Ret til Dagpenge, saa bortfalde Dagpengene, og det uden Hensyn til, om Arbejderforsikringsraadet venter 2—3 Maaneder med at fastsætte Invaliditets-Erstatningen. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke læse Paragraffen anderledes. Der staar jo i sidste Stykke: „Hvor Tilfældet medfører Døden, vedblive Dagpengene under samme Betingelser at løbe indtil Dødsdagen“, saa det er kun, for saa vidt Betingelserne for i det hele taget at faa Dagpenge ere til Stede, at der kan være Tale om, at de ogsaa skulle blive ved at løbe, indtil Raadet har fastsat Invaliditets-Erstatningen.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om §§ 5 og 6, som ganske vist ere af mindre Betydning end et Par Ting, jeg senere skal komme til. I § 5 staar der, at „Dagpengenes Størrelse fastsættes ved Overenskomst mellem den tilskadekomne“ o. s. v. Enten er det et utydeligt Udtryk for, hvad Meningen er, eller ogsaa er det ganske overflødig. Dagpengenes Størrelse er i Henhold til § 2 $\frac{3}{5}$ af Daglønnen, saa at der ikke er Tale om at opnaa nogen som helst Overenskomst, naar man da ikke skal ind paa at udbetale delvise Dagpenge. Det kunde tænkes, at Meningen var, at Daglønnens Størrelse var Genstand

for Overenskomst, men der er i den gældende Lovs § 7 en ret klar Bestemmelse om, hvordan man udfinder vedkommende Dagløn, og hvis Daglønnen udfindes at være 3 Kr., saa synes jeg, der ikke er mindste Grund til at fastsætte noget om, at man ogsaa kan opnaa en Overenskomst med vedkommende om, at den kun skal beregnes efter 2 Kr., thi saa vilde det være det samme som at komme ind paa delvise Dagpenge. Det vilde være en Form for at omgaa det, som Loven egentlig gaar ud paa, nemlig at komme bort fra de delvise Dagpenge. Hvis det er saaledes, at det, der staar i § 5 betyder, at Daglønnens Størrelse er Genstand for Overenskomst, saa vil det altsaa sige, at eftersom vedkommende kan arbejde lidt eller meget, og eftersom Forsikringsselskabet synes, at der er Grund til at betale større eller mindre Dagpenge, opnaar man Overenskomst med vedkommende om, hvorledes Daglønnen skal beregnes, og derefter kan man saa udbetale de fulde Dagpenge. Men det er vistnok ikke Meningen, saa jeg ser ikke, hvad det første Stykke af § 5 betyder. Hvad angaar det sidste Stykke i § 5, som siger at: „saadan Overenskomst skal være truffen forinden den 14de Uge, saaledes at Udbetalingen af Dagpengene med deres bestemte Beløb kan begynde med den 14de Uges Udløb“, ja, saa er det i og for sig rigtigt nok, men man kommer saa i Forlegenhed med Bestemmelsen i § 6. Der siges det nemlig, at med den 14de Uges Begyndelse skal den tilskadekomne fremsende den Lægeerklæring, paa Grundlag af hvilken det skal afgøres, om vedkommende i det hele taget skal have Dagpenge. Men naar man skal være enig med vedkommende om Dagpengene, eller havdem fastsatte inden den 14de Uges Begyndelse, er det for sent, naar man først i den 14de Uge faar den Lægeerklæring, som skal være Grundlag for Afgørelsen af, om vedkommende skal have Dagpenge eller ikke. Enten kunne vi maaske helt stryge § 5, eller ogsaa maa vi have ændret Bestemmelsen i § 6 om, hvornaar Lægeerklæringen skal indsendes, eller maaske begge Dele. — Om § 7, hvori det hedder, at „Arbejdsgiveren eller vedkommende anerkendte Forsikringsselskab er berettiget til at forlange fornyet Lægeerklæring fremsendt derefter hveranden Uge“, er det bemærket, at det ikke er fuldstændig rigtigt, naar vedkommende har Ret til at faa Dagpenge for hver Uge. Jeg kan heller ikke se, at der skulde være det mindste i